Sumar al noutăților legislative privind obligativitatea negocierilor colective de muncă intervenită ca urmare a modificărilor legislative

Ordonanța de urgență nr. 82/2017 din 8 noiembrie 2017 pentru modificarea și completarea unor acte normative

În data de 16 noiembrie 2017 a fost publicată în Monitorul Oficial al României Ordonanța de Urgență nr. 82, pentru punerea în aplicare a prevederilor OUG nr. 79/2017.

Prin derogare de la prevederile Legii nr. 62/2011 a dialogului social, au fost instituite o serie de obligații pentru angajatori, inclusiv în cadrul unităților care au mai puțin de 21 angajați, după cum urmează:

– a fost introdusă obligația inițierii negocierilor colective pentru toate unitățile, care nu au contract/acord colectiv de muncă, scopul principal al acestor negocieri constituindu-l modificările ce vor opera în cadrul contractelor de muncă, în contextul transferului contribuțiilor sociale de la angajator la angajat;

Negocierea colectivă este definită de prevederile legii dialogului social ca fiind instrumentul prin care angajatorul sau organizația patronală și sindicatul ori organizația sindicală sau reprezentanții salariaților, după caz, reglementează raporturile de muncă ori de serviciu, precum și orice alte acorduri în probleme de interes comun.

– cu privire la condițiile de reprezentativitate, în unitățile în care nu există sindicat reprezentativ afiliat la o federație reprezentativă la sectorul de activitate, la negocierea contractelor/acordurilor colective de muncă sau a actelor adiționale, după caz, pot participa reprezentanți ai federației sindicale, în baza mandatului sindicatului, împreună cu reprezentanții salariaților.

Este de reținut faptul că, atât Ordonanța de urgență nr. 82/2017, cât și Legea dialogului social, căreia îi sunt aduse modificări cu privire la negocierile colective muncă, nu prevăd o sancțiune pentru împrejurarea în care nu au loc aceste negocieri, unica situație în care angajatorul ar putea fi obligat la plata unei amenzi este aceea în care acesta refuză în mod categoric inițierea negocierilor, dat fiind faptul că, inițiativa demarării acestora îi poate aparține inclusiv angajatului interesat.

– se instituie un termen imperativ pentru părțile care participă la negocierile colective, acestea trebuind să fie inițiate de către angajator și să se deruleze, totodată, în intervalul 20 noiembrie-20 decembrie 2017, putând viza nu doar problematica trecerii contribuțiilor în sarcina salariatului, dar și orice alte aspecte legate de relațiile de muncă.

Modificarea contractelor individuale de muncă, ulterior procesului de negociere va trebui înregistrată în Registrul general de evidență a salariaților.

Recomandăm ca în actele adiționale să se facă trimitere expresă la OUG nr. 79/2017 și la faptul că noul nivel al salariului este valabil pe toată durata de valabilitate a prevederilor OUG nr. 79/2017, în forma valabilă la momentul încheierii actului adițional.

Potrivit unei declarații recente a ministrului Muncii, în perioada următoare urmează să fie emisă o hotărâre de Guvern, care prelungește la 20 zile lucrătoare, adică pentru toată

luna ianuarie, perioada de introducere a contractelor individuale de muncă, astfel încât angajatorii să nu întâmpine niciun fel de dificultăți din acest punct de vedere.

Hotărâre de Guvern pentru stabilirea salariului de baza minim brut pe țară garantat în plată

Hotărârea de Guvern nr. 846 din 29 noiembrie 2017 a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 950 din 29 noiembrie 2017

Începând cu data de 1 ianuarie 2018, salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată se stabilește la 1.900 lei lunar.
Această sumă este stabilită în bani și nu include sporuri și alte adaosuri.

Valoarea astfel stabilită a salariului de bază minim brut pe țară ia în considerare un program complet de lucru de 166,666 ore, în medie, pe lună, în anul 2018, reprezentând 11,40 lei/ora.

Autor: Nicoleta Gheorghe, Manager – Avocat, coordonatorul practicii de dreptul muncii

---

Anul 2017, Black Friday-ul economiei românești

Evoluția economică a României din ultimul an generează emoție. De la entuziaști susținători ai consumului ca marca a bunăstării, la contestatari vehemenți ai măsurilor pro-ciclice.

În 2017 sentimentul de business a pendulat între încrederea dată de creșterea economică din 2016 și scepticism cu privire la sustenabilitatea creșterii economice în a doua jumătate a anului. Cel puțin așa arată datele cercetării comparative Evoluția afacerilor din România din 2017, realizata de compania Valoria.

Studiul a fost realizat în rândul a 308 executivi de top ai companiilor importante din România – multinaționale și antreprenoriale – despre evoluția previzionată a afacerilor în anul 2017. Indicatorii urmăriti sunt:cifra de afaceri, profit, investiții,evoluția numărului de angajați și a nivelului salariilor.

Decidenții care au dat răspunsurile despre acești indicatori conduc companii din 14 industrii și au cifre de afaceri cuprinse între 1 milion de euro și mai mult de 100 de milioane de euro. Ținând cont că principalele industrii care contribuie la creșterea economică de 6,1%,estimată pentru 2017 de Comisia Națională de Prognoza sunt: producție, agricultură și alimentație, construcții/imobiliare, comerț en gros și retail,am selectat datele relevante pentru acestea din analiza Valoria.

Producție industrială

Perspectiva de creștere a companiilor de producție este una rezervată. Numai 29% dintre companii se așteaptă la creșterea cifrei de afaceri cu 5%-10% (față de 23% la începutul anului).

În același timp 4% dintre respondenți (față de 13% anterior) nu prevăd nicio creștere a cifrei de afaceri în 2017.
Previziunile privind evoluția profitului în 2017 au suferit ajustări în a două parte a anului. 39% dintre companiile de producție (față de 35% anterior) se așteaptă la o creștere a profitului lor în intervalul 1%-5%, iar 11% (față de 3% la începutul anului) se așteaptă că profitul companiei să nu sufere nici o modificare față de anul anterior.
Conform rezultatelor cercetării, 23% dintre companiile de producție spun că nu vor crește investițiile în 2017, față de 10% cu 6 luni în urmă. În ce privește evoluția numărului de angajați, 32% spun că se așteaptă ca personalul lor să crească cu 1%-5% pe parcursul acestui an în timp ce 34% se așteaptă ca nivelul salariilor să crească cu doar 5%-10% în 2017.

Agricultură și alimentație

Companiile din agricultură și alimentație au o perspectiva de creștere pozitivă în 2017. 40% se aștepta ca cifra lor de afaceri să crească între 10%-20%, în timp ce 20% se așteaptă să crească între 5%-10%. Profitul este așteptat să fie în marja 5%-10% pentru 40% dintre companii, în timp ce investițiile vor crește cu 30% pe același interval. 60% dintre companiile din agricultură și alimentație se așteaptă ca numărul de angajați să crească între 5% și 20% corelate cu salariile ce se așteaptă să crească corelat pe același interval.

Constructii și imobiliare

În a doua parte a anului 2017, companiile de construcții și imobiliare își ajustează ratele de creștere. Nu mai puțin de 8% dintre companii se așteaptă la creșterea cifrei de afaceri cu 10%-20% (față de 33% la începutul anului). Perspectiva este confirmată de Comisia Națională de Prognoză, care a rectificat estimarea de creștere de la 6% făcută în 2016 pentru anul acesta la 1.5% din prezent. În consecință și previziunile privind evoluția profitului în 2017 sunt și ele ajustate. Doar

12% (față de 33% la începutul anului) se așteaptă ca profitul companiei să crească între 10%-20%. În septembrie 2017, 37% dintre companiile de construcții și imobiliare spuneau că nu vor face investiții în 2017, iar 31% vor face investiții de 1%-5%.
În semestrul al doilea al anului 2017, 38% dintre respondenți nu se așteaptă la nici o creștere a numărului de angajați în 2017 în timp ce 27% dintre companiile de construcții și imobiliare se așteaptă ca salariile să crească între 5% și 10% iar 35% dintre companii se așteaptă la salarii în creștere cu 10%-20%.

Comerț engros și retail

Nu este deloc surprinzător faptul că perspectiva de creștere a companiilor din comerț en gros și retail este una pozitivă. Acestea se așteaptă la creșterea cifrei de afaceri cu 5%-10% (față de 23% la începutul anului). În același timp 25% dintre respondenți (față de 23% anterior) prevăd o creștere între 10%-20% a cifrei de afaceri în 2017, iar 16% (față de 15% anterior) se așteaptă la o creștere între 20%-30%.
Previziunile privind evoluția profitului în 2017 sunt optimiste, 18% (față de 8% în martie 2017) previzionează o creștere a profitului între 10%-20%. Conform rezultatelor cercetării, 14% (față de 8% anterior) dintre companiile de comerț en gros/retail spun că vor să își crească investițiile cu 10%-20%.
Scade de la 31% la 20% procentul companiilor care spun că se așteaptă ca personalul lor să crească cu 1%-5% în acest an. Doar 34% dintre companiile de comerț en gros/retail (față de 46% anterior) se așteaptă ca salariile să crească între 5% și 10%, iar 31% dintre companii se așteaptă la creșteri de 1%-5%.

Pe final de an

Nici cei mai optimiști comentatori nu se așteptau la o creștere economică de 6,1% a economiei României. Totuși, dacă se întâmplă,această evoluție are ca surse principale creșterea

cu 7,7% a consumului corelat cu creșterea de 22% a salariilor din sectorul bugetar și scăderea investițiilor la 2%. Creșterile industriilor de mai sus sunt importante, numai că performanța primelor 3 este devansată de un nesănătos consum. În 2017, România trăiește un iluzoriu Black Friday.

Autor: Constantin Măgdălina, Expert, Tendințe și Tehnologii Emergente

---

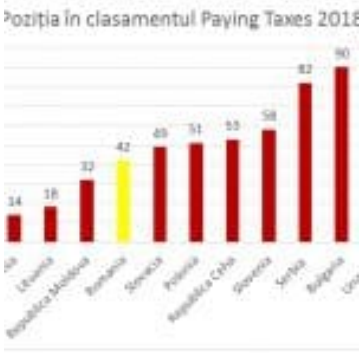
România se clasează pe poziția 42 în clasamentul global Paying Taxes 2018, calculat de PwC

România a urcat 8 poziţii, până pe locul 42 în clasamentul global PwC Paying Taxes 2018, care măsoară uşurinţa plăţii taxelor şi impozitelor pentru o companie tipică în 190 de economii din întreaga lume.

”*Aceasta este cea mai bună clasare a României de când se realizează clasamentul Paying Taxes de către PwC, ceea ce denotă progresele făcute în ultimii ani de România în privința ușurării procesului de plată a taxelor, prin facilitarea plăților online și reducerea sarcinii fiscale totale. Practic, România a devenit acum cea mai bine clasată țară din Europa Centrală și de Est în clasamentul Paying Taxes, dacă exceptăm Țările Baltice, care sunt performere la nivel mondial în privința ușurinței plății taxelor*”, **a declarat Mihaela Mitroi, Liderul Departamentului de Consultanță Fiscală și Juridică, PwC România.**

”Clasamentul Paying Taxes, care este parte integrantă a raportului Doing Business realizat în fiecare an de Banca Mondială, este unul dintre indicatorii cei mai urmăriți de investitori, atunci când decid strategia de investiții globală. Prin urmare, ar trebui să vedem poziția atinsă de România drept un atu competitiv la nivel regional pentru atragerea și păstrarea investițiilor și să căutăm să menținem și chiar să îmbunătățim această poziție”, **a adăugat Mihaela Mitroi**.

Clasamentul pentru ediția 2018 a raportului Paying Taxes se bazează pe analiza indicatorilor fiscali valabili pentru anul 2016.

Performanța României este cu atât mai notabilă, cu cât o serie de țări din Europa Centrală și de Est au înregistrat o deteriorare a poziției în clasament, în principal pe fondul majorării fiscalității. Astfel, Croația a coborât de pe locul 49, pe poziția 95, Ungaria a coborât de pe 77 până pe poziția 93, Bulgaria de pe 83, pe poziția 90, iar Polonia, de pe locul 47 pe poziția 51.
În privinţa **ratei totale de impozitare**, care măsoară ponderea taxelor şi contribuţiilor suportate de către o firmă ca procent din profit, acesta a fost de 38,4% în România în

ediţia din acest an, sub media statelor din Uniunea Europeană (39,6%) şi cea globală (40,5%).

La **timpul necesar conformării cu legislaţia fiscală**, România este printre performerii Europei Centrale şi de Est cu 163 de ore de muncă pe an, comparativ cu o medie a Uniunii Europene de 161 de ore şi un nivel global de 240 de ore.

În privinţa **numărului de plăţi de impozite şi taxe**, o companie de talie medie din România trebuie să efectueze 14 plăţi de

taxe anual, faţă de o medie globală de 24 de plăţi şi una a Uniunii Europene de 12 plăţi anual.

Indicatorul ia în calcul posibilitatea plății online a taxelor. Acolo unde aceasta există, chiar dacă plata are loc lunar, aceasta se contabilizează ca o singură plată anual.

Despre raportul Paying Taxes 2018

Paying Taxes 2018 ia în calcul toate taxele şi contribuţiile obligatorii pe care o companie de talie medie le are de achitat în decurs de un an. Taxele şi contribuţiile calculate includ impozitul pe profit, contribuţiile sociale şi taxele cu forţa de muncă plătite de angajator, impozitele pe proprietăţi, taxele pe transferuri de proprietate, impozitul pe dividende, impozitul pe câştigurile de capital, taxele pe tranzacţii financiare, taxele de colectare a deşeurilor, impozitele pe flotă şi taxele pentru drumuri şi alte mici taxe şi impozite.

Raportul Paying Taxes analizează uşurinţa plăţii taxelor în 190 de economii din întreaga lume prin luarea în calcul a trei mari indicatori: **rata totală de impozitare**, care măsoară ponderea taxelor şi contribuţiilor suportate de către o firmă ca procent din profit, **timpul necesar conformării cu legislaţia fiscală**, adică numărul de ore pe care le alocă firma în cauză pentru a respecta obligaţiile de raportare şi de plată a taxelor impuse, şi **numărul de plăţi** pe care trebuie să le facă o companie pentru a-şi îndeplini obligaţiile

fiscale. Anul trecut, România s-a clasat pe poziţia 50.

Raportul poate fi descărcat accesând pagina de Internet https://www.pwc.com/gx/en/services/tax/publications/paying-taxes-2018.html

---

Buletin fiscal – ”Raportul pentru fiecare țară în parte”

Sumar:
Ordinul Președintelui ANAF nr. 3049 privind aprobarea modelului și conținutului formularului „Raportul pentru fiecare țară în parte“ („OPANAF nr. 3049”)

Raportul pentru fiecare țară în parte

În data de 14 noiembrie 2017, a fost publicat modelul raportului pentru fiecare țară în parte, formular ce trebuie depus de societățile cu rezidență fiscală în România care au calitatea de societate-mamă finală sau sunt desemnate entitate raportoare în cadrul unui grup de întreprinderi multinaționale, cu venituri consolidate de peste 750.000.000 euro.

Raportul se depune la autoritățile fiscale competente în format PDF, cu fișier XML atașat, pe suport CD, însoțit de formatul hârtie, semnat conform legii, sau se transmite prin mijloace electronice de transmitere la distanță, în termen de 12 luni de la ultima zi a anului fiscal de raportare a grupului de întreprinderi multinaționale.

De asemenea, a fost publicat modelul notificării ce trebuie depusă de către fiecare entitate constitutivă a unui grup de

întreprinderi multinaționale care își are rezidența fiscală în România, prin care se atestă calitatea acesteia în cadrul grupului de întreprinderi.

Notificarea se depune la organul fiscal competent, în format PDF, cu fișier XML atașat, pe suport CD, însoțit de formatul hârtie, semnat conform legii, sau se transmite prin mijloace electronice de transmitere la distanță, până cel târziu în ultima zi a anului fiscal de raportare al respectivului grup de întreprinderi multinaționale, dar nu mai târziu de termenul-limită de depunere a declarației fiscale anuale privind impozitul pe profit.

Autor: Echipa de consultanţi fiscali din cadrul Ţuca Zbârcea & Asociaţii Tax

---

Tax Magazine nr. 10 octombrie 2017

- **Ciprian Păun**
  Paper Consult sau începutul unei normalități fiscale
  Evoluţii fiscale recente
- **Ernst & Young**
  Principalele obligații fiscale ale lunii noiembrie 2017
- **Alexandra Tomuță**
  Regimul fiscal al principalelor plăți efectuate în cadrul unui contract de franciză
- **Cosmin Flavius Costaș**
  Ecuația fiscală post-Paper Consult
- **Ionița Cochințu**
  Reținerea la sursă. Necons tuționalitatea normelor legale care stabilesc că fapta de reținere și nevărsare,

cu intenție, a sumelor reprezentând impozite sau contribuții cu reținere la sursă constituie infracțiune, prin prisma neîndeplinirii condițiilor de calitate a legii

- **Simona Duncă, Andreea Oprea**
  UE digitalizează informațiile despre securitatea socială – sunteți pregătiți?
- **Cristian Ioan**
  Codification of administrative procedure as a means of legal certainty at EU Level
- **Lelia Grigore**
  Suspendarea soluționării contestației în situația formulării unei plângeri penale. Granița dintre necesitate, bună administrare și exces de putere
- **Jurisprudență fiscală națională**
  Septimiu Puț – Sinteză de jurisprudență fiscală națională comentată
- **Jurisprudența fiscală a instanțelor europene**
  Alexandra Mureșan – Sinteza hotărârilor în materie fiscală pronunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în luna octombrie 2017

OUG privind normele împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale și Exit Charge în România

În data de 08 noiembrie 2017, Guvernul României a adoptat OUG 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal prin care s-au transpus în legislația

națională prevederile Directivei 2016/1164/UE a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidenta directa asupra funcționarii pieței interne.OUG 79/2017 a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 885/10 noiembrie 2017.

Ordonanța introduce prevederi specifice cu privire la impozitarea contribuabililor în situațiile în care efectuează transferuri de active/activități economice.

Există diferențe între definiția întreprinderii asociate prevăzută în ordonanță și cea a persoanei afiliate prezentată de Codul Fiscal.

Întreprinderea asociată este definită după cum urmează:

– O entitate în care contribuabilul deține direct sau indirect o participație, și anume drepturi de vot sau deținere de capital în proporție de 25% sau mai mult, sau are dreptul să primească 25% sau mai mult din profitul entității respective.
Transferul de active economice este definit ca:
– Operațiunea prin care România pierde dreptul de a impozita activele transferate, în timp ce activele rămân în proprietatea legală sau economică a aceluiași contribuabil;

Transferul unei activități economice desfășurate la un sediu permanent este definit ca:
– Operațiunea prin care contribuabilul nu mai are prezență fiscală în România și dobândește o astfel de prezență în alt stat membru sau într-un stat terț, fără să dobândească rezidență fiscală în acel stat membru sau stat terț.

Ordonanța prevede ca impozitarea contribuabilului să se calculeze pe baza sumei corespunzătoare valorii de piață a activelor transferate, la momentul ieșirii activelor, minus valoarea lor fiscală, în funcție de anumite situații. Aceste situații sunt prevăzute în cadrul articolului 403 al ordonanței și expun situațiile în care contribuabilul

transferă activele de la sediul central către sediul permanent sau de la sediul permanent la sediul central, în măsura în care, datorită transferului, România nu mai are dreptul de a impozita activele transferate. Ordonanța se va aplica și în situația în care contribuabilul își mută rezidența fiscală sau își transferă activitatea economică desfășurată la un sediu permanent dintr-un stat membru către un alt stat membru sau către o țară terță. De asemenea, alin. (4) din art. 403 al Ordonanței prevede că i se acordă contribuabilului dreptul de a eșalona plata impozitului la ieșire menționat anterior, prin achitarea în tranșe pe parcursul a cinci ani.

Prevederile alineatului (4) se vor aplica țărilor terțe care sunt părți la Acordul privind SEE în cazul în care acestea au încheiat un acord cu România sau cu Uniunea Europeană. Conform alin. (6), eșalonarea plății își pierde valabilitatea dacă, pe lângă cazurile deja expuse în Codul de Procedură Fiscală, activele transferate sau activitatea economică desfășurată la sediul permanent al contribuabilului sunt vândute sau sunt cedate în alt mod, sau dacă activele transferate sunt ulterior retransferate într-o țară terță, ori rezidența fiscală a contribuabilului sau activitatea economică transferată inițial din România la un sediu permanent dintr-un alt stat membru este ulterior retransferată într-un stat terț.

Cazurile expuse la alin. (6) privind pierderea valabilității eșalonării, referitoare la transferarea ulterioară a activelor într-un stat terț și cele privind rezidența fiscală a contribuabilului sau activitatea economică transferată inițial din România la un sediu permanent dintr-un alt stat membru și care este ulterior retransferată într-un stat terț, nu se vor aplica în privința statelor terț e care sunt părți la Acordul privind SEE dacă acestea au încheiat un acord cu România sau cu Uniunea Europeană referitor la asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor fiscale.

În situația în care se transferă activele, rezidența fiscală sau activitatea economică desfășurată printr-un sediu

permanent, din alt stat membru, în România, România acceptă valoarea stabilită de statul membru al contribuabilului sau al sediului permanent ca valoare fiscală inițială a activelor, cu excepția cazului în care aceasta nu reflectă valoarea de piață.

Acest articol nu se va aplica transferurilor de active legate de finanțarea prin instrumente financiare sau constituite ca garanție sau dacă transferul activelor are loc în scopul de a îndeplini anumite cerințe prudențiale de capital sau în scopul gestionării lichidităților, condiționat de revenirea activelor în termen de 12 luni în România.

1.Norma generală antiabuz

În calculul obligațiilor fiscale nu se vor lua în considerare demersul sau seria de demersuri care nu este/sunt onest/oneste și care este/sunt întreprins/întreprinse cu scopul principal de a obține un avantaj fiscal care contravine obiectului sau scopului dreptului fiscal. Abordarea bazată pe substanța economică a operațiunilor este astfel reiterată. Apreciem aplicarea acestei abordări într-un grad sporit în cadrul tranzacțiilor desfășurate între persoane afiliate.

2.Amânarea tratamentului neuniform al elementelor hibride

Dispozițiile din OUG referitoare la regimul fiscal al transferurilor de active, de rezidență fiscală și/sau de activitate economică desfășurată printr-un sediu permanent pentru care România pierde dreptul de impozitare transpun prevederile Directivei 2016/1164/UE, cu excepția prevederilor referitoare la tratamentul neuniform al elementelor hibride, pentru care termenul de transpunere a fost amânat, potrivit art. 1 pct. 7 din Directiva 2017/952/UE, până la 31 decembrie 2019, din necesitatea continuării lucrărilor.

3.Data intrării în vigoare

OUG 79/2017 va intra în vigoare la data de 01 ianuarie 2018

4.Parcurs legislativ

În data de 12 septembrie 2017, Senatul României a adoptat un proiect de lege privind stabilirea normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne. Acesta fost trimis Camerei Deputaților, fiind for decizional în acest caz.În urma examinării proiectului de lege, Comisia pentru politică economică, reformă și privatizare, Comisia pentru afaceri europene, și Comisia pentru buget, finanțe și bănci au hotărât respingerea proiectului.

Principalul motiv avut în vedere în luarea acestor hotărâri a fost faptul că proiectul reprezintă o preluare fidelă a dispozițiilor Directivei 2016/1164/UE și are nevoie de o adaptare a normelor în raport cu realitățile naționale existente.
În data de 30 octombrie 2017, proiectul a fost înscris pe ordinea de zi a plenului Camerei Deputaților și trimis pentru raport suplimentar la Comisia pentru buget, finanțe și bănci.

Termenul de depunere al raportului este 17 noiembrie 2017. Ținând cont de criticile aduse privind lipsa unei corelări din proiectul de lege și legislația fiscală, Guvernul României a publicat în data de 26 octombrie 2017 un proiect de OUG prin care se definesc persoana asociată, transferul de active și transferul unei activități economice.

5.Punctul de vedere al Guvernului

Conform punctului de vedere al Guvernului României aprobat în ședința din data de 27 septembrie 2017 și publicat în data de 05 octombrie 2017, acesta nu susține adoptarea proiectului de lege în forma prezentată. Principalele critici aduse proiectului de lege au fost următoarele:

– Devansarea termenului de aplicare a directivei, fapt ce ar putea duce la fragmentarea pieței interne în domeniul impozitării directe;

– Neintegrarea și neadaptarea directivei conform elementelor specifice sistemului de impozitare existent;

– Lipsa unei analize detaliate asupra implicațiilor de natură bugetară și administrativă pe care aceste modificări legislative le generează.

Recomandarea KPMG: este necesară clarificarea următoarelor aspecte:

– Situațiile clare și concrete în care se aplică exit charge;

– Modul de calcul, în funcție de specificul activelor transferate.

Autor: Echipa KPMG Tax SRL

PwC România își consolidează oferta de servicii de tehnologie prin crearea unei echipe dedicate serviciilor de consultanță privind sistemele SAP

PwC România anunţă extinderea ariei de servicii de consultanță de management prin crearea unei echipe dedicate serviciilor de consultanță în zona tehnologiei SAP, echipă ce va livra proiecte atât pe plan local cât și pentru clienții din Europa de Vest.
”Componenta de tehnologie este puternic întipărită în ADN-ul

consultanților PwC, iar această inițiativă vine să consolideze oferta noastră de servicii de consultanță de management și tehnologie, pentru a ne ajuta clienții să navigheze cu succes provocările puse de adaptarea la noua economie digitală. Pentru a întări și mai multe acest angajament în materie de tehnologie, pe lângă echipa SAP pe care o dezvoltăm în România, la nivel regional, PwC a preluat și compania Outbox, din Polonia, specializată în oferirea de servicii din zona SAP Hybris și ale soluții CRM", a declarat **Bogdan Belciu Partener, Servicii de Consultanță de Management, PwC România**.

Liderul noii echipe de consultanță SAP va fi Radu Bădiceanu. Înainte de alăturarea echipei PwC, Radu a lucrat pentru diferite firme de servicii de consultanță SAP, acolo unde a fost responsabil de dezvoltarea echipelor SAP, precum și de livrarea de proiecte "la cheie" pentru clienți locali și din restul Europei.

Cu o vastă experiență în livrarea de proiecte SAP în medii multiculturale, atât în Europa cât și în Asia și Africa, Radu se va concentra atât pe livrarea de proiecte end-to-end, cât și pe asistență oferită clienților pe subiecte punctuale, cum ar fi noile reglementări din zona financiară.
„*Sunt încântat să mă alătur PwC şi să pun bazele acestei noi echipe în PwC. Cred cu tărie că tehnologia, în general, și cea SAP în particular, trebuie să fie folosită pentru a aduce și maximiza valoarea adăugată pe care o produce orice afacere, indiferent de industria la care ne referim. În acest context, misiunea noastră este foarte bine definită: vrem să ne ajutăm clienții să beneficieze de cele mai bune soluții din zona SAP pentru a putea inova, dar și pentru a-și eficientiza propriile afaceri*" a adăugat **Radu Bădiceanu**.

PwC își propune dezvoltarea acestei echipe de consultanță și vizează ajungerea la 25-30 de consultanți specializați în acest domeniu până la finalul anului 2018.

"*Serviciile de consultanță în zona de tehnologie sunt unul*

dintre motoarele creșterii noastre din ultimii ani și intenționăm să investim în continuare în această direcție, dezvoltând echipa și capacitățile noastre, pentru a contribui la rezolvarea unor probleme importante pentru clienții noștri”, **a conchis Ionuț Simion, Country Managing Partner, PwC România**.

În România, 6 din 10 companii au probleme cu digitalizarea

Dacă ar fi să stăm în fața unei hărți a digitalizării în Europa, cu greu am identifica România. Geografia răspândirii digitalizării pare să ne ocolească. În mediul de business există insule care se remarcă prin implementarea soluțiilor digitale, așa cum o arată studiul Barometrul digitalizării în companiile din România, realizat de compania de consultanță Valoria în parteneriat cu Doingbusiness.ro.

Potențial există, trebuie doar să fie accesat, pentru că digitalizarea reduce costurile, simplifică procesele, crește eficiența operațională, măsoară mai bine performanțele companiei, ajută procesul decizional, crește competitivitatea companiilor românești. Cel puțin așa arată clasamentul beneficiilor făcut de directorii exectivi și managerii care au răspuns la întrebările din studiul Valoria.

Companiile nu scapă de digitalizare

Digitalizarea este un fenomen de care nu va scăpa nici un model de afaceri și nici un domeniu de activitate. Chiar dacă în momentul de față mai sunt încă voci care susțin că nu toate industriile vor avea parte de digitalizare, evoluțiile tehnologice din Big Data și cloud, inteligență artificială,

roboți și drone, Internetul lucrurilor (IoT) fac acest scenariu improbabil. În România, 35% dintre companii spun că digitalizarea a avut deja o influență mare asupra lor și doar 7% spun că nu a avut nici o influență.

În acest moment 31% dintre companiile din Romania spun că sunt încrezătoare în legătură cu digitalizarea deoarece au cunoștințele necesare pentru a naviga acest proces. Pe de altă parte, 61% spun că au dificultăți legate de transformarea digitală. Dintre acestea 39% sunt (oarecum) neîncrezătoare că vor valorifica această tendință. Numai 2% dintre companii spun că nu au încredere că digitalizarea este bună pentru companie.

Totuși digitalizarea este un proces dificil pentru companii. Dintre cele puternic influențate de digitalizare, 62% sunt încrezătoare și consideră că au cunoștințele necesare pentru a parcurge acest proces, dar 38% nu sunt în această situație. Procentele celor oarecum încrezătoare că vor valorifica această tendință sunt cele mai mari (27%) în rândul companiillor care spun că au fost mediu influențate de digitalizare.

Nu există industrii imune la digitalizare

Pe fondul avansului tehnologic rapid, digitalizarea a devenit o prioritate pentru toate industriile, de multe ori schimbând radical modelele de business. Dar, în acest moment, doar 19% dintre companiile din România consideră că modelele digitale de business au schimbat în foarte mare măsură industriile din care fac parte.

Numai 21% dintre companii se așteaptă ca modelele digitale de afaceri să le transforme în foarte mare măsură industria în care activează în următorii 1-3 ani, 38% spun că modelele digitale de business le vor transforma în mare măsură industria, iar 27% prevăd că modelele digitale de afaceri le vor afecta doar într-o oarecare măsură industria în următorii 1-3 ani.

Este uluitor că numai 12% dintre companiile din România consideră modele digitale de afaceri ca fiind o amenințare, iar 59% se așteaptă ca aceste modele noi de business să le transforme industria în următorii 1-3 ani.

Ce este important de înțeles?

Costul de oportunitate al digitalizării va fi scump pentru companiile locale conservatoare. Modelele de afaceri bazate pe digitalizare sau puternic influențate de aceasta se impun în tot mai multe industrii. Vor supraviețui și prospera cei care se vor reinventa. Schimbarea are tot mai puțină răbdare cu cei inadaptați, iar lipsa forței de muncă forțează companiile la digitalizare. Pe de alta parte, consumatorii stau tot mai mult cu ochii pe ceas și aleg furnizorii care le respectă acesta importantă resursă – timpul.

Autor: Elena Badea, Valoria

Sumar al noutăților legislative privind modelul şi conţinutul formularului “Raportul pentru fiecare ţară în parte”

Act normativ publicat:
Ordin nr. 3049 din 24 octombrie 2017 privind aprobarea modelului şi conţinutului formularului “Raportul pentru fiecare ţară în parte”

În luna iunie a.c. s-au adăugat în Codul de procedură fiscală precizări cu privire la faptul că orice societate mamă finală sau orice altă entitate raportoare, rezidentă fiscal în România și parte a unui grup de întreprinderi multinaționale cu un venit consolidat de cel puțin **750 de milioane de euro**, va fi obligată să depună raportarea Country by Country (”CbC”) pentru fiecare țară în parte;

Un astfel de raport va fi depus în România doar dacă societatea-mama este rezidentă fiscal în România ori dacă entitatea din România este societate-mama surogat, adică entitate constitutivă a grupului care a fost desemnată de respectivul grup de întreprinderi ca unic substitut pentru societatea-mama finală, cu scopul de a prezenta, în numele grupului, un raport pentru fiecare țară în parte în jurisdicția în care respectiva entitate constitutivă își are rezidența fiscală;

Prin entitate consitutivă se înțelege:
a) o unitate operațională care este inclusă în situaţiile financiare consolidate ale grupului în scopul raportării financiare;
b) o unitate operațională care este exclusă din situaţiile financiare consolidate ale grupului de întreprinderi multinaţionale exclusiv din motive de mărime sau de importanţă relativă;
c) un sediu permanent al oricărei unităţi operaţionale separate a unui grup de întreprinderi, cu condiţia ca unitatea operaţională în cauză să elaboreze o situaţie financiară proprie în scopul raportării financiare;

O entitate constitutivă a unui grup de întreprinderi multinaționale care își are rezidența fiscală în România are obligația să notifice autorității competente din România cu privire la calitatea acesteia în cadrul grupului de întreprinderi multinaționale, respectiv identitatea și rezidența fiscală ale entității raportoare, până cel târziu în ultima zi a anului fiscal de raportare al respectivului

grup de întreprinderi multinaționale, dar nu mai târziu de ultima zi de depunere a declarației fiscale a respectivei entități constitutive pentru anul fiscal precedent (Declarația 101 privind impozitul pe profit).

Rapoartele CbC se depun în termen de 12 luni de la ultima zi a anului fiscal de raportare a grupului. Rapoartele primite de autoritățile fiscale române vor fi comunicate către alte autorități fiscale străine prin intermediul schimbului automat de informații, în termen de 15 luni de la ultima zi a anului fiscal de raportare;

Informațiile comunicate de statele membre între ele prin intermediul raportului CbC sunt utilizate în scopul evaluării riscurilor de nivel înalt aferente prețurilor de de transfer și a riscurilor aferente erodării bazei impozabile și și transferului profiturilor, inclusiv al evaluării riscului de neconformare de către membrii grupului la normele aplicabile în materie de preturi de transfer și, după caz, în scopul analizelor economice și statistice;

Nedepunerea sau depunerea cu întârziere a raportului CbC vor fi sancționate după cum urmează:
– cu amendă între 70.000 RON și 100.000 RON pentru nedepunerea raportului CbC;
– cu amendă între 30.000 RON și 50.000 RON pentru depunerea cu întârziere a raportului CbC;

În data de 14 noiembrie a.c. a fost aprobat modelul şi conţinutul formularului "*Raportul pentru fiecare ţară în parte*" prin intermediul Ordinului 3049/2017;
Formularul se depune începând cu anul fiscal 2016;

Prevederile sunt aplicabile și entităților care au obligația depunerii formularului CbC și care au optat pentru un exercițiu financiar diferit de anul calendaristic;

În raportul CbC trebuie prezentate următoarele informații:
– Datele de identificare ale entității raportoare

(contribuabil cu rezidență fiscală în România);
– Datele de identificare ale grupului de întreprinderi;
– Informații generale despre alocarea veniturilor, impozitelor și activităților economice per jurisdicție fiscală:

Se prezintă toate **jurisdicțiile fiscale** în care îşi au rezidenţa fiscală entităţile constitutive ale grupului de întreprinderi multinaţionale;

Valoarea agregată a veniturilor (detaliate pe operațiuni desfășurate cu persoane afiliate, persoane neafiliate și pe total). Valoarea agregată a veniturilor include *venituri din vânzări de stocuri şi proprietăţi, servicii, redevenţe, dobânzi, prime şi orice alte sume*. Din această categorie sunt excluse plățile primite ca dividende;

Profituri (pierderi) anterioare impozitării veniturilor/profiturilor/impozitului specific. Profiturile/pierderile anterioare impozitării cuprind toate elementele de venit și de cheltuială;

Impozit pe venit/profit/impozit specific plătit (pe baza contabilităţii de casă) – în această categorie se declară suma totală a impozitelor **plătite efectiv** în cursul anului fiscal de toate entităţile constitutive. În categoria impozitelor plătite sunt incluse toate impozitele plătite în jurisdicția fiscală de rezidență, cât și în celelalte jurisdicții fiscale, precum și impozitele reținute la sursă și plătite de alte entități;

Impozit pe venit/profit/impozit specific acumulat – anul fiscal de raportare – se declară suma totală a cheltuielilor curente cu impozitele, cu excepția impozitelor amânate sau a provizioanelor pentru datorii fiscale nesigure;

Capitalul social declarat al tuturor entităţilor constitutive cu rezidenţa fiscală în jurisdicţia fiscală relevantă. În ceea ce priveşte sediile permanente, capitalul declarat trebuie să fie raportat de către entitatea juridică ce deţine sediul

permanent în cauză;

Profitul nedistribuit/nerepartizat ale tuturor entităţilor constitutive. În ceea ce priveşte sediile permanente, profiturile nedistribuite trebuie să fie ra-portate de către entitatea juridică ce deţine respectivul sediu permanent;

Număr de salariaţi;

Imobilizări corporale, altele decât numerarul şi echivalentele de numerar;

Lista tuturor entităţilor constitutive ale grupului de întreprinderi multinaţionale incluse în fiecare agregare, per jurisdicţie fiscală;

Raportul CbC se tipărește în format A4/t1, pe o singură față, un exemplar complet se depune la organul fiscal competent, în format PDF, cu fișier XML atașat, pe suport CD, însoți de formatul hârtie, semnat conform legii, iar un exemplar se păstrează de contribuabil;

Același act normativ reglementează și formatul *Notificării privind calitatea entității constitutive a grupului de întreprinderi multinaționale, respectiv privind identitatea și rezidența fiscală a entității ra-portoare a grupului de întreprinderi*.